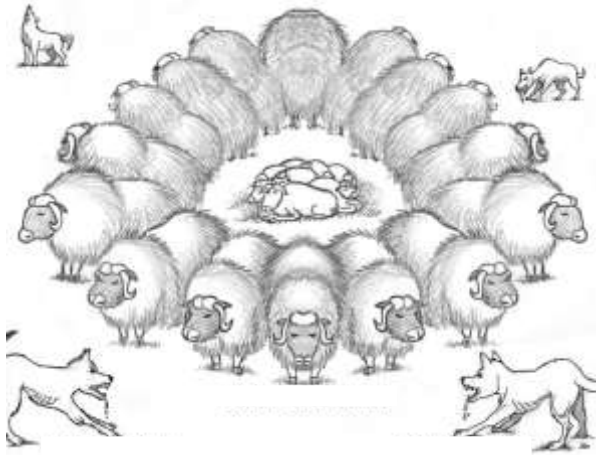

Přizpůsobení životu - V MRAZU A SNĚHU

Toto zvíře žije v tundře Grónska, severní Kanady a Aljašky. Při hledání pastvy putují na velké vzdálenosti. Kromě starých samotářských samců žijí ve skupinách. V létě tvoří stáda menší, v zimě naopak větší, aby lépe a společně čelili nástrahám velmi chladné zimy. Jedinými přirozenými nepřáteli jsou vlci. Vlci loví ve smečce mohou strhnout staré a nemocné zvíře nebo také mladé tele. Když se ke stádu přiblíží smečka, dospělá zvířata vytvoří obranou kruhovitou formaci. Všechna telata se schovají uvnitř a ven ční jen

mohutná hradba s ostrými rohy, které jsou účinnou zbraní. Jediný způsob, jak mohou vlci uspět, je prolomit hradbu těl a donutit zvířata obranný kruh porušit. Pokud dospělé zvíře kruh opustí, pak většinou proto, aby nabralo útočícího vlka na rohy. Vlka přehodí za sebe, kde jej ostatní nemilosrdně udupají. Hustá vrstevnatá srst je dokáže ochránit před silným mrazem. Navíc kruhovou formaci vytváří také jako účinnou obranu proti větru. Mladá telata uvnitř jsou chráněna před větrem, ale zároveň se navzájem zahřívají.

Otázka 1: Jak se jmenuje zvíře, které vyvinulo zajímavou obrannou strategii vůči vlkům?

Přizpůsobení životu - V HORKÉ POUŠTI

Tato malá šelma, nejmenší druh lišky, se přizpůsobila životu na Sahaře. Její jméno vychází z arabského slova, které znamená liška. Dospělí jedinci dosahují hmotnosti kolem jednoho kilogramu. Nápadné jsou obrovské ušní boltce, které jsou protkány hustou sítí vlásečnic, kterými proudí krev a to pomáhá k ochlazování. Zároveň velké uši zachytí sebemenší zvuk a odhalí možnou kořist na velké vzdálenosti. Liška je aktivní převážně v noci, a proto má vyvinutý zrak a velmi dobře vidí i v šeru. Přes den se schovává před pouštním žářem v norách, ale když už musí ve dne vylézt na horký písek, má tlapky hustě porostlé srstí, která izoluje tlapky. Jsou velmi pohyblivé a v ohrožení se dokáží velmi rychle zahrabat do písku a zmizet. Na poušti je jen málo zdrojů povrchové vody, proto vodu získávají požíváním rostlin a z ulovených živočichů. Živí se ještěrkami, ptáky a jejich vejce, sarančaty, brouky, pavouky, štíry, hlodavci, kořínky a hlízkami rostlin a také datlemi.

Otázka 2: Jaký je název nejmenšího druhu lišky?

Přizpůsobení životu - V HLUBINĚ OCEÁNŮ

Největší rejnok je příbuzný žralokům a je rozšířen v teplejších vodách Atlantského, Tichého a Indického oceánu. Člověku není nebezpečný, protože se živí převážně planktonem, občas uloví menší ryby. Dorůstá délky až 5 m a s rozpětím křídel až 7 m. Pozorováni byli i jedinci s rozpětím 9 m. Největší potvrzená hmotnost byla 1350 kg. Na hlavě má dvojici laloků, které slouží k usměrňování proudu vody do širokých úst. Voda je v ústech přefiltrována a vychází ven žábry za hlavou. Má schopnost dvojitého vidění, každým okem nezávisle dokáže sledovat jiný objekt. Tělo má hydrodynamický tvar - zmenšuje odpor vody při pohybu a proto je překvapivě dobrý plavec. Pohybuje se pomocí mávání dvou křídel, připomíná let ptáků. Křídla jsou dobře ohebná, což umožňuje silný záběr a dobré manévrovací schopnosti. Podobně jako žraloci mají pouze chrupavčitou kostru.

Otázka 3: Jak se jmenuje největší druh rejnoka?

